

[Vanggaard.]

hovedet ikke villet ind paa at tale om dette, derved, mente man, vilde Haven blive ødelagt. Man vilde bygge et Museum fra Gothersgade hen til Rosenborg, der vilde gøre Rosenborg Slot til et lille Havehus bagved det mægtige Museum. Det har jeg altsaa været Modstander af, men det skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Jeg respekterer de Medlemmer, som har haft den Opfattelse, at her var et Sted, hvor der var, hvad skal jeg sige, Luft for et Museum, men jeg synes ikke, man bør vælte sig ind og ødelægge monumentale Pladser med Nationalmuseet.

Af samme Grund er jeg imod Kastelsplanen. Kastelet er, som ogsaa det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen udtalte, i sig selv et fremragende Museum. Det er en gammel Fæstning. Jeg indrømmer, at det er skæmmet af uheldige Nybygninger, Kaserer, men det har dog i Hovedtrækkene bevaret sin Karakter af en gammel Fæstning, og der er intet, der klæder det bedre end Militær. Skal vi endelig bygge et nyt Museum og flytte fra Prinsens Palæ, forekommer det mig, at vi ikke bør kaste os ind og ødelægge Steder med historisk Karakter, saa maa vi hellere gaa f. Eks. til Banegaardsterrænet. Gud bevares, det er ikke for at sige noget ondt om de Følelser, der ligger bagved Ønsket om Kastelet, jeg forstaar udmærket de Grunde, der ligger bagved. Man har ment, at der var den Luft for et Museum, som man gerne vilde have, og at man ikke skulde lægge Museet paa en idéforladt Plads, og jeg forstaar ogsaa, at Kommissionen naaede til det ved sin Indstilling i sin Tid, men naar man ser paa den praktiske Udformning, afskrækkes jeg i alt Fald. Man behøver blot at gaa ind i Løseværelset her og se paa den sidste Plan. Bygningerne er sikkert formede saa smukt arkitektonisk, som de kan formes, og jeg synes, det er udmærkede Bygninger, men de trykker den gamle, fine Kirke ned til en lille Legetøjsgenstand, og det samme vilde jo blive Tilfældet med Kommandantboligen. Og vil man bevare Stokkene, vil de betyde en Brandfare lige op ad Museet. Man har talt om Brandfaren tværs over Ny Vestergade og de mange Jernskodder. Nu er det ikke Skodder, der skal anbringes udenpaa Muren, men det er Jernjalousier, som skal anbringes indvendig og kunne trækkes for. Jeg tror ikke, de er nødvendige, for efter Brandchefens Udtalelse er Ild ikke sprunget over nogen Gade, saa vidt han ved, siden Bombardementet i 1807, og med de tekniske Midler, som Brandvæsenet nu raader

over, og med Nationalmuseets Beliggenhed lige ved Siden af Hovedbrandstationen — og skulde Kommunens Vandforsyning glippe, gaar der oven i Købet en Arm af Havet op foran Palæet — kan man ikke tænke sig, at Ilden skulde springe over Gaden, det er ganske udelukket. Men denne Brandfare vil maaske i noget højere Grad være til Stede i de gamle Stokke. Saa kan man sige, at saa maa man rasere det hele. Ja, det koster jo, naar man regner det ud i Ejendomsskyld, ogsaa Penge, naar vi endelig skal til at bedømme de forskellige Planer paa den smaaligste Maade.

Det ærede Medlem Hr. Zahle var bekymret for, at Prinsens Palæ skulde synke, og det ærede Medlem har allerede observeret, at det sank. Ja, saa fin en Iagttagelsesevne har jeg ikke, og jeg har heller ikke hørt, at andre har haft den. For var Palæet allerede sunket en Del i Jorden, skulde det dog være mærkeligt, om ikke det var rygtedes paa den ene eller den anden Maade. Men det ærede Medlem Hr. Zahle mener altsaa at have observeret, at Palæet synker, og af den Grund er han bekymret for at lægge en Brandsikring, altsaa en Betontagkonstruktion, som forøger Vægten, saa Palæet maaske kunde forsvinde i Jorden. Jeg respekterer denne Følelse hos det ærede Medlem, denne Omhu for det gamle Palæ, at det ikke paa en saadan utilbørlig Maade skal forsvinde. Men jeg har forhørt mig hos Arkitekten, og han har ikke den Bekymring. Han nærer nogen Ængstelse for, at det, vi kalder den etnografiske Fløj, ikke kan bære Brandsikringen, og derfor foreslaar han den nedrevet, men han nærer ingen som helst Ængstelse for, at Palæet ikke kan bære sin Brandsikring.

Det ærede Medlem Hr. Holstein sagde: Prøv alt, og vælg det bedste. Ja, vi har efter min Mening prøvet alt, prøvet Skavankerne og Fordelene ved det alt sammen, og valgt det bedste; saaledes ser Flertallet i alt Fald paa det.

Med Hensyn til Udvidelsesmulighederne mener jeg, at de er i fuldt Maal til Stede. Den højtærede Ministers Ændringsforslag giver jo 1600 m² mere end Ministerens oprindelige Forslag, som ogsaa havde faaet Nationalmuseets Godkendelse, og det maa være tilstrækkeligt. Naar vi tænker paa, at i de sidste 50 Aar har man følt Nationalmuseet overfyldt, maa vi mene, at denne mægtige Udvidelse er tilstrækkelig for den næste Menneskealder, og saa siger jeg: Den Tid den Sorg!

Man har fra adskillige Sider haft